

Михайло КУЛИНЯК

«ЩОБ КУЛЬТУРА В УКРАЇНІ СПРАВДІ ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА ПОТУЖНИЙ ЧИННИК ЦИВІЛІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ І СУСПІЛЬНОГО ОНОВЛЕННЯ...»

Міністр культури України Михайло Куліняк.

18 березня відбулося розширене засідання підсумкової колегії Міністерства культури України. У засіданні взяли участь голова підкомітету у справах релігій Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності Михайло Косів, начальник Управління культури Київської облдержадміністрації Світлана Зоріна, начальники управлінь культури обласних держадміністрацій. Пропонуємо увазі читачів доповідь Міністра культури України Михайла Куліняка на розширеному засіданні колегії Міністерства.

У році, що минув, українська культура, завдяки зусиллям працівників культурно-мистецької сфери, потужній підтримці держави та місцевого самоврядування, зберегла темп розвитку, попри нелегкі проблеми, породжені фінансовою кризою і наслідками загальної соціальної трансформації, що її переживало суспільство в попередні десятиліття. Потужним чинником, що за-

безпечував стабільний розвиток галузі культури в 2010 році, став той факт, що Президент України Віктор Янукович надає вирішального значення ролі культури у справі успішної модернізації суспільно-економічного життя сучасної України, і з постійною увагою ставиться до проблем і потреб культури.

Зокрема, у своєму Посланні до Українського народу (від 3 червня 2010 року) Президент України В. Янукович наголосив:

«...завдання економічної та цивілізаційної модернізації, які стоять перед Україною, ми вирішимо лише за умови випереджального розвитку гуманітарної та соціокультурної сфери». У цьому Посланні Президент України також визначив кілька пріоритетів, на які слід орієнтуватися в забезпеченні суспільної модернізації, і серед них — «формування оновленої, модерної моделі культури та розвитку національної інфраструктури культурних індустрій».

У плані конкретних дій нашого Міністерства це означає, з одного боку, відповідне оновлення законодавчої бази культурної сфери, а з іншого — посилення й урізноманітнення форм державної підтримки культури і мистецтва сучасної України в усьому їх розмаїтті.

Серед масштабних заходів, здійснення яких ініціював Президент України у своєму Посланні:

- проведення всеукраїнського форуму «Україна: діалог культур»;
- створення Національної електронної бібліотеки як мережі потужних інформаційних ресурсів;
- проголошення 2012 року — Роком культури та відродження музеїв в Україні і низка інших важливих ініціатив.

Колектив нашого Міністерства, всі працівники галузі культури докладають чимало зусиль, аби реалізувати поставлені перед нами завдання. (Продовження на 4-5 стор.)

Віктор Янукович: «ПРО КІНО НАВІТЬ СОРОМНО ГОВОРИТИ...»

Українці за 20 років незалежності не стали господарями у власному культурному просторі. Як передає кореспондент УНІАН, таку думку висловив 17 березня на засіданні Громадської гуманітарної ради у Києві Президент України Віктор Янукович.

У зв'язку з цим глава держави наголосив, що дав відповідне доручення щодо вивчення стану справ у культурній та освітній сферах, «аби зрозуміти реальний стан справ напередодні надзвичайної події у житті нашої держави — святкування 20-річчя незалежності України».

Як також заявив В.Янукович, «я знав, що ситуація, м'яко кажучи, не блискуча, але реальна картина виявилася набагато гіршою».

«Якщо називати усі речі своїми іменами, то треба визнати: за 20 років незалежності ми так і не змогли стати повноправними господарями у власному культурно-освітньому просторі. Ми втрачаємо позиції у сфері фундаментальних наукових досліджень, катастрофічно знизилася обсяги книговидавництва. Фахівці засвідчують застій у театральному процесі. Дедалі більше лічків культури і науки у пошуках кращої долі виїжджають за кордон, бо не можуть реалізувати себе тут, на батьківщині. Про кіно навіть соромно говорити...», - охарактеризував ситуацію глава держави.

В.Янукович наголосив, що це є викликом для України сьогодні. За його словами, необхідно виправити ситуацію і повернути людям надію на краще та віру у власні сили.

«Ми зобов'язані подолати відчуження, що утворилося між виробниками культурного та науково-освітнього продукту і простими людьми... Наше завдання у тому, щоб відтворити простір, через який усі здобутки наших діячів культури стануть доступними кожному українцю», - наголосив глава держави.

ОБЛИЧЧЯ
ВЛАДИ

КРИМСЬКОГО
КОМУНІСТА-
ЕКСТРЕМІСТА
ОГОЛОШЕНО
В РОЗШУК

стор. 3

НЕЗЛИМ
ТИХИМ СЛОВОМ...

«БУЗИНІЗМ»
НА УКРАЇНСЬКОМУ
ТЕЛЕБАЧЕННІ

стор. 6

УРОК
УКРАЇНСЬКОЇ

У СЕВАСТОПОЛІ
ЗАКРИВАЮТЬ
УКРАЇНСЬКУ
ШКОЛУ-
ІНТЕРНАТ?!

стор. 7

БЕЗСЛАВНИЙ «ЮВІЛЕЙ ЗАЧИНЕНИХ ДВЕРЕЙ...»

Шановні кримчани, я архітектор і журналіст Юрій Волощак зі Львова. Кілька років передплачував «Кримську світлицю» для себе, тітки і тестя на село. Ударом для нас було те, що «Світлиця» перестала приходити. І справа не в тому, що втрачено тих 140 грн., а в моральній втраті всього українства й культури в цілому. Власне, моя тета Софія Андріївна Волощак, колись зав. кафедрою французької філології університету, познайомила мене зі «Світлицею». Ми передплачували всього дві газети, і раптом однієї не стало. Це так, ніби втратили близьку людину... Ще прийшла остання в новому форматі під редакцією А. Серикова, багатша формально, грубша, але майже не полемічна і... остання.

Через вашу гостю, татарку, яка приїздила в Карпати до Мирослава Симчича, я передав вам компакт з багатьма матеріалами про багато цікавих речей, у тому числі про чайку «Прєсвятя Покрова» і наші походи, про архітектуру, літературу. Нічого з цього не побачило світ. Тому хочу вас спитати, яка подальша доля «Кримської світлиці», чи є сенс вам щось присилати?

Електронна пошта донесла цього листа напередодні своєрідного ювілею: 20 березня виповнюється рівно півроку відтоді, як за борги були опечатані двері трьох кабінетів «Кримської світлиці» в будівлі бази-готелю МДЦ «Артек» у Сімферополі. Чи варто нагадувати, що вселилася «Кримська світлиця» у це досить пристойне приміщення лише після спеціального «іменного» доручення Президента Л. Кучми у 2003 році. Обжилися, на грантові гроші справили офісну та видавничу техніку, провели телефони, Інтернет. З часом зібралися на меблі, поміняли вікна, встановили «гріючі» кондиціонери, зробили ремонт. Читачі приносили у свою українську СВІТЛИЦЮ, хто що міг: книги для редакційної бібліотеки, вишиванки, ікони, навіть фортепіано подарували!

І ось вже півроку все це - ніби за сімома (фактично, за трьома) печатями! Орендодавець з'явився, що не відчинить

редакцію, поки наш київський видавець - Газетно-журнальне видавництво Міністерства культури України, яке наприкінці 2006 року стало співзасновником «Світлиці», не погасить усі борги (десь 17 тис. грн.). А видавець тим часом розриває договірні стосунки з «Артеком» і надсилає працівникам газети попередження, що з березня 2011 року редакція буде розташовуватися... у Києві.

Можна було б - «на честь ювілею» - опублікувати усі наші (і читачки, й редакційні) звернення та заклики до влади - і обнадійливі відповіді на них,

мовляв, усе під міністерським контролем, іде клопіткий процес реорганізації Газетно-журнального видавництва, підготовки до перереєстрації і т. ін. Але навіщо самих себе (разом з київськими чиновниками), як у класичній історії з унтер-офіцерською вдовою, сікти? Реорганізація, справді, давно вже назріла і перезріла, але, при бажанні, розблокувати редакцію можна було б ще минулої осені елементарним ГАРАНТІЙНИМ ЛИСТОМ про оплату боргу (директор бази-готелю вам це підтвердить). Але ж «Світлицю» задумали «телепортувати» до столиці...

Найнеймовірніше, напевне, те, що газета впродовж майже усіх цих «опечатаних» місяців... виходила. Без робочих місць, оргтехніки, засобів зв'язку, збираючись на планірки біля зачинених дверей, колектив з жовтня минулого року «в польових умовах» регулярно готував до друку щотижневий випуск «Світлиці» і відправляв їх електронні версії до Києва.

Але жоден з цих номерів так і не був надрукований. «Кримську світлицю» можна було почитати тільки на Інтернет-сторінці, або, як це зараз робить «Газета по-київськи», «самвидавно» роздрукувавши її на принтері. До всього, «Світлиця» навіть не була введена до передплатного каталогу видав України - її й досі неможливо передплатити на пошті...

(Закінчення на 8-й стор.)

Поріділий колектив «Світлиці» біля опечатаних дверей редакції.

(Продовження. Поч. на 1-й стор.)

Зокрема, здійснено важливі кроки в оновленні правової бази культури: в 2010 році прийнято низку важливих законодавчих та нормативних актів, найважливішим серед яких став Закон України «Про культуру».

Цей Закон, покликаний замінити «Основи законодавства про культуру» зразка 1992 року, відповідає істотно зміненій суспільній, культурній, економічній ситуації в Україні. Він має поліпшити правову базу державної підтримки розвитку культури, стати дієвим регулятором різноманітних форм культурної діяльності.

Основною метою Закону України «Про культуру» є вдосконалення діючих механізмів реалізації державної політики та правових відносин у сфері культури, а саме:

правове окреслення засад, цілей, основних механізмів державної політики щодо підтримки розвитку культури;

визначення основних прав громадян у сфері культури та шляхів їх забезпечення з боку держави, зокрема – засад і механізмів соціального захисту професійних творчих працівників та працівників культури.

Законом визначено основні поняття правового регулювання сфери культури. Такого розділу не було в «Основах законодавства про культуру», що дозволяло доволно трактувати окремі їхні положення. Визначено основні засади державної політики та пріоритети у сфері культури, а також визначено права громадян у сфері культури, зокрема, право на доступ до культурних цінностей та культурних благ, на свободу творчості, на об'єднання у творчі спілки і національно-культурні товариства, на збереження і розвиток культурної самобутності всіх етносів України, на здобуття культурно-мистецької освіти.

Окремі статті присвячено створенню єдиного культурного простору України, що передбачає і забезпечення охорони культурної спадщини, і підтримку національного виробника у сфері культури.

Визначено також об'єкти культурного призначення, що не підлягають приватизації. Серед них – об'єкти, занесені до Державного реєстру національного культурного надбання України, пам'ятки археології, документи Державного бібліотечного фонду України, пам'ятки державної частини Музейного фонду України.

У законі окреслено зміст і засади функціонування базової мережі закладів культури, котра має забезпечувати розвиток усіх жанрів і видів мистецтва, а також цілісність національної культури.

Окремий розділ присвячений соціальному захисту працівників культури. Згідно із законом, держава забезпечує працівникам у сфері культури роботу на повну тарифну ставку. Це положення важливе тому, що тисячі працівників культури (особливо в сільській місцевості) змушені працювати на половину або й на чверть ставки. Законодавчо передбачено надбавки і доплати працівникам у сфері культури, зокрема, за вислугу років, почесне звання, науковий ступінь тощо, а також – допомогу на оздоровлення, вирішення соціально-побутових питань.

Законом збережено пільги для працівників культури, які працюють у сільській місцевості, а також пенсіонерів, що працювали в культурній сфері села.

На наше переконання, прийняття і впровадження в життя Закону «Про культуру» суттєво поліпшить правові умови функціонування культурно-мистецької сфери, сприятиме збереженню і розвитку мережі закладів культури, розширенню і забезпеченню соціальних гарантій працівників культури, розвитку недержавного сектора в культурній сфері, краще захистить вітчизняного виробника культурно-мистецьких товарів і послуг.

Верховною Радою України у 2010 році прийняті й інші закони України, підготовлені Міністерством: «Про ратифікацію Конвенції про охорону та заохочення розмаїття форм культурного самовираження» (20.01.2010), ратифікація Конвенції створить сприятливі умови для розвитку культур національних меншин, для заохочення різноманітних

форм культурного самовираження та міжкультурної взаємодії.

«Про внесення змін до Закону України «Про кінематографію» та інших законів України щодо підтримки виробництва національних фільмів» (16.03.2010). Метою Закону є правове забезпечення державної підтримки національної кінематографії відповідно до міжнародної практики організації кінопроцесу, поліпшення правової бази продюсерської діяльності та умов фінансування національного кіновиробництва.

«Про внесення змін до деяких законів України щодо охорони культурної спадщини» (09.09.2010). Закон спрямований на вдосконалення охорони культурної спадщини та роботи історико-культурних заповідників, на підвищення відповідальності за порушення законодавства з охорони культурної спадщини.

«Про внесення змін до статті 10 Закону України «Про державні нагороди України» (щодо запровадження почесного звання «Заслужений працівник туризму України» (20.01.2010).

Триває процес погодження з іншими центральними органами виконавчої влади ще низки важливих законопроектів, розроблених Міністерством.

Попри фінансові труднощі, в минулому році не зменшувалося бюджетне фінансування культури. У Державному бюджеті України 2010 року на потреби культури було виділено понад 1 млрд. 475 млн. грн. (у 2009 році було 1 196 млн. грн.), а в місцевих бюджетах – загалом 5 336 млн. грн. (у 2009 році було 4 250 млн. грн.). Знаменно, що у 2010 році загальний обсяг фінансування галузі з державного та місцевих бюджетів уперше в історії незалежної України перевищив позначку, що дорівнює одному мільярдіві доларів США.

Заклади культури (бібліотеки, музеї, заповідники, інші культурно-освітні заклади) профінансовано на суму 309,5 млн. грн. (90,5% від планових призначень). Заклади освіти профінансовано на 424,1 млн. грн. (100% планових призначень). Театрально-видовищні підприємства профінансовано на 586,9 млн. грн. (99,4% від плану). Театрально-видовищні підприємства виконали план по доходах на 105,8% (отримано 139,7 млн. грн. доходів, у т. ч. від основної діяльності – 111,5 млн. грн.). Протягом року Національними театральними й мистецькими колективами показано 7510 театральних вистав та концертних програм.

Проведено низку загальнодержавних культурно-мистецьких заходів, що їх профінансовано на 34,2 млн. грн., а також низку заходів з підтримки творчо обдарованих дітей та молоді (4,5 млн. грн.); із забезпечення розвитку та застосування української мови (7,6 млн. грн.). Шляхом надання грантів Президента України підтримано творчі проекти молодих діячів культури і мистецтва на загальну суму 154,8 тис. грн.

За рахунок Держбюджету здійснено гастрольні поїздки п'яти мистецьких колективів на загальну суму 652,6 тис. грн. Крім того, за рахунок коштів гастрольного збору здійснено гастрольні поїздки 20 колективів на загальну суму 1428,3 тис. грн.

Протягом 2010 року була відсутня заборгованість із заробітної плати, стипендій у бюджетних закладах культури, підпорядкованих Міністерству.

У 2010 році продовжувалося підвищення рівня оплати праці в галузі культури, відповідно до постанови Кабінету Міністрів від 15.08.07 № 1050. Середня зарплата працівників державних закладів галузі культури у листопаді 2010 року складала

2850 грн.

Водночас лівова частка бюджетного фінансування на сьогоднішній день припадає на оплату праці та на комунальні платежі закладів, тобто – на видатки споживання. Натомість частка видатків розвитку зменшується.

Тому варто підняти перед Урядом питання щодо недопущення дальшого зниження видатків розвитку в загальному бюджетному фінансуванні культури при формуванні як державного, так і місцевих бюджетів на наступні роки.

Інше важливе питання – удосконалення механізмів фінансування культурно-мистецької діяльності, зокрема – із застосуванням кращого європейського досвіду. В більшості розвинених країн Європи на сьогодні найбільш ефективним і поширеним методом державної підтримки сучасного мистецтва є меха-

довишних закладах кількість глядачів за 2010 рік складала 2 712 тис. (у 2009 році – 2 632 тис.), а валовий дохід театрів зріс від 122 млн. грн. у 2009 році до майже 140 млн. грн. Варто пригадати, що у 2000 році все фактичне фінансування культури з Державного бюджету складало 144 млн. грн.

Зростає також кількість відвідувачів Національних історико-культурних заповідників (від 1 865 тис. у 2009 році – до 1 978 тис. у 2010 році). Зростання відбулося головним чином за рахунок заповідників поза Києвом (у «Шевченківському заповіднику» в Каневі – більш ніж удвічі, в заповіднику «Хортиця» – на чверть, у заповіднику «Чигирин» – майже на 20%, у заповіднику «Херсонес Таврійський» – більш ніж на 10%).

За активного сприяння Президента України В. Януковича було за-

джану, Вірменії, Грузії, Молдови та України». У рамках цієї програми в 2010 році велася активна робота за проектами «Культурна політика і культурний обмін», «Транскордонна кінокультура», «Виноробство, культурний туризм та обмін» та «Реабілітація культурної спадщини історичних міст».

Водночас у галузі культури зберігається гостра проблема неповної зайнятості. Попри всі зусилля і декларації попередніх років, ситуація з року в рік ускладнюється: якщо у 2007 році неповна зайнятість у закладах культури складала до 23 тисяч працівників, то, за оперативними даними, станом на 01.01.2010 р. по Україні вже понад 28 тисяч працівників галузі працювали на умовах неповного робочого дня.

Як уже зазначалося, нещодавно прийнятий Закон України «Про культуру» передбачає державну га-

«ЩОБ КУЛЬТУРА В УКРАЇНІ СПРАВДІ ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА ПОТУЖНИЙ ЧИННИК ЦИВІЛІЗАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ І СУСПІЛЬНОГО ОНОВЛЕННЯ...»

Херсонес Таврійський – «цивілізаційна» перлина Криму.

нізм конкурсного надання грантів на конкретні мистецькі проекти. Натомість у нас поки що є лише два грантові механізми підтримки мистецтва – Президентські гранти молодим митцям та гранти мистецьким колективам на здійснення гастрольних заходів. За обома цими механізмами розподіляється в середньому близько 2 млн. грн. на рік, тобто – менше ніж півпроцента загальних видатків на культуру з державного бюджету.

Тому доцільно створити нормативну базу та ефективні організаційні механізми для ширшої конкурсної грантової підтримки сучасного мистецтва.

У минулому році продовжував динамічно розвиватися недержавний сектор культурно-мистецької сфери, зокрема – кінопрокат, концертна справа, книговидавництво. Наприклад, кількість глядачів у кінотеатрах України за рік зросла на 15%, а валовий збір кінопрокату – на 41%. На жаль, це зростання відбувається за рахунок іноземних фільмів. Аби посилити присутність українського кіно в нашому культурному просторі, в Державному бюджеті 2011 року на національне кіновиробництво виділено рекордну суму 110 млн. грн.

У новому Податковому Кодексі України передбачено пільги щодо національного фільму – від кіновиробництва до кінопоказу. Зокрема, до 1 січня 2016 року звільняються від сплати податку на додану вартість операції з постачання національних фільмів виробниками цих фільмів, постачанням робіт і послуг з виробництва цих фільмів, операції постачання послуг з демонстрування національних фільмів, а також дублювання українською мовою іноземних фільмів.

За підтримки Міністерства у Національному центрі ім. Олександра Довженка закуплено та встановлено новітнє обладнання з обробки кіноплівки і тиражування фільмокопій. На Національній кіностудії художніх фільмів ім. Олександра Довженка створено центр цифрового відновлення фільмофонду.

Ми широко сподіваємося, що ці конкретні вагомні кроки нарешті започаткують реальний вихід українського кінематографа з кризи.

Успішними були цьогорічні міжнародні кінофестивалі «Молодість», «Крок», Одеський міжнародний кінофестиваль, Київський міжнародний фестиваль, кінофестивалі «Відкрита ніч», «Кінолітопис», «Українські альтернативи».

Стабільне зростання демонстрували й інші галузі в культурній сфері. У державних театральних-ви-

вершено реставрацію будівлі музею Т.Г.Шевченка в Шевченківському національному заповіднику (м. Канів). Урядом виділено 5,6 млн. грн. на створення експозиції музею, що була урочисто відкрита Президентом України 23 серпня 2010 року.

Продовжується звірка наявності пам'яток державної частини Музейного фонду України з фондово-обліковою документацією згідно з наказом Мінкультури від 29.10.2003 р. № 681. Актуальність цих робіт обумовлена небезпідставною тривогами за реальний стан музейних зібрань. Вже опрацьовано матеріали по музеях Запорізької, Луганської, Харківської, Донецької областей, Автономної Республіки Крим та міста Києва.

Протягом 2010 р. тривало поповнення Державного реєстру нерухомих пам'яток України. За рік прийнято рішення про внесення до Реєстру іще 862 пам'яток. Для порівняння: в 2007 році до Держреєстру було внесено лише 119 пам'яток, у 2008 – 1231 пам'ятку, у 2009 – 357 пам'яток.

Упродовж 2010 року розвивалося міжнародне культурне співробітництво, розширювалася його договірна база. У звітному році підписано двосторонні міжнародні договори про культурне співробітництво із Сирією, Єгиптом, Росією, Білоруссю та Македонією. Готуються до підписання угоди про співробітництво в галузі культури з Албанією, Алжиром, Грецією, Італією, Кіпром, Литвою, Мальтою, Монголією, Норвегією, Португалією, Румунією, Чехією, Шрі-Ланкою.

На виконання міжнародних домовленостей у 2010 році проведено: Дні культури України в Китаї (26-31 серпня 2010 р.); Дні культури Білорусі в Україні (26-30 вересня 2010 р.); Дні культури України в Сирії (5-12.12.2010 р.).

Відповідно до Плану дій Ради Європи для України на 2008-2011 рр., Міністерство здійснює реалізацію регіональної програми «Київська ініціатива для демократичного розвитку через культуру Азербай-

рантію працівникам культури щодо їх роботи на повну ставку. Міністерство вже розпочало розроблення конкретних заходів, спрямованих на втілення в життя цього важливого положення. Зокрема, активно ведеться розроблення підзаконних актів, що забезпечать формування і стабільну роботу базової мережі закладів культури. Але тим часом, поки базова мережа ще не сформована, в деяких регіонах, особливо в сільській місцевості, мають місце фактичне закриття закладів культури. Тому, на наше переконання, слід терміново вести мораторій на закриття закладів культури до моменту, поки у відповідному регіоні не буде сформовано базову мережу згідно із Законом України «Про культуру».

У 2010 році також вирішено проблему оплати праці працівникам академічних закладів. Прийнятою Урядом постановою від 3 лютого 2010 року № 109 «Про оплату праці працівників закладів культури, яким надано статус академічних» передбачено з 1 січня 2011 року, при визначенні максимальних розмірів посадових окладів керівних працівників, художнього та артистичного персоналу закладів культури, що мають статус академічних, застосування додаткового коефіцієнта підвищення окладів, максимальний розмір якого не перевищує 2, а для інших працівників згаданих закладів – 1,3.

Окрім того, з метою підняття престижності праці в клубних закладах, Кабінетом Міністрів України прийнято Постанову від 15.09.2010 № 840 «Про виплату працівникам державних і комунальних клубних закладів матеріальної допомоги для оздоровлення та допомоги для вирішення соціально-побутових питань».

На наш погляд, комплексне вирішення цих та інших соціальних проблем культури, поліпшення системи оплати праці в галузі сприятиме залученню до культурно-мистецької сфери кваліфікованих фахівців, у першу чергу – молоді.

«ЗРОБИМО КРИМ ЧИСТИМ!»

У п'ятницю, 11 березня 2011 року, в Музеї історії міста Сімферополя в рамках кримської кампанії «Зробимо Крим чистим!» відбулося відкриття одноїменної колективної фотовиставки відомих фотхудожників, членів фотоклубу СКУ-2009 Анатолія Ковальського, Тетяни Познякової, Володимира Ліпшица, Володимира Патліса, Анатолія Саніка, Маргарити Передерій, Віталія Єрьоменка та Людмили Чистякової.

В експозиції представлено більше сорока світлин, що демонструють контраст між тендітністю і неповторністю краси кримської природи та потворністю результатів людської небалості і неповаги до неї.

Також на виставці демонструються оригінальні роботи відомої кримської майстрині-флориста Раїси Шевчук.

У відкритті експозиції взяли участь творчі колективи кримської столиці з університету культури та української гімназії. У їхньому виконанні звучали пісні, музичні композиції та поезія.

Відвідав виставку і Єпископ Сімферопольський та Кримський Климент, який звернув увагу усіх присутніх на те, що початок акції дуже символічно співпав з початком Великого Посту – часу, коли людина очи-

щає не тільки своє тіло, а й душу, наприклад, через дієння гарних справ.

Директор Музею історії міста Сімферополя Ірина Вдовиченко сказала: «Фототграфії, представлені в експозиції, звертають нашу увагу на красу кримської природи, на її тендітність, а наш обов'язок – зберегти цю красу. Я думаю, що такі виставки можуть допомогти зберегти екологію нашого півострова, тому ми завжди радо прийматимемо у стінах нашого музею подібні акції».

А от один з головних організаторів та ідейних натхненників акції та виставки Анатолій Ковальський переконаний, що ставлення до природи у дитини формується в першу чергу в родині, тому треба вміти пояснити дітям, що правильно, а що ні.

Відкриття виставки відбулося за підтримки гро-

мадської організації «Фронт Змін» у Криму на чолі з Олексієм Бурбаком. «Ми постійно повинні приділяти увагу стану екології як у Криму зокрема, так і в Україні загалом. Маємо виховувати почуття поваги до рідної землі, адже нам тут жити. Я дякую за можливість долучитися до акції «Зробимо Крим чистим!», – зауважив він.

Катерина КРИВОРУЧЕНКО.
Фото О. Носаненка.

БЕЗСЛАВНИЙ «ЮВІЛЕЙ ЗАЧИНЕНИХ ДВЕРЕЙ...»

(Закінчення.)

Поч. на 1-й стор.)

То що відповісти тепер панові Юрію Волошаку зі Львова і сотням читачів «Кримської світлиці» з Криму і всієї України, які ще не втратили надії повернути свою газету? Борімося за неї! На підтримку культурологічної преси (у тому числі, й «Кримської світлиці») в Дербюджеті на цей рік виділено понад 6 млн. гривень. Телефонуйте в Міністерство, в Газетно-журнальне видавництво (телефони нижче), бийте тривогу, звертайтеся – та хоч до Президента (про таке диво, як півроку опечатана редакція – при живих і ще й державних співзасновниках – наш Гарант ще, певно, й не чув). Вже давно можна було б махнути на все рукою і грюкнути тими опечатаними редакційними дверима, але чому ми маємо віддавати десятиліттями виплеканий (не виплаканий!) і редакцією, і читачами-співаторами неповторний «Світличний» бренд в руки тим, хто, прикриваючись цим брендом, в далекому і байдужому до кримсько-українських проблем Києві збирається штампувати «Кримську світлицю» – нехай кольоровішою і грубішою, але «майже не полемічною», такою собі – «дозовано українською»? Якщо дійсно владі не потрібна газета, якій довіряють люди (а довіру, кажуть в народі, і за гроші не купиш), то, може, пора вже завершувати оцей піврічний експеримент над «Світлицею», її колективом і здоровим глуздом?

А то ще трохи – і за тими опечатаними дверима в редакції, чого доброго, ще й чорти заведуться...

Віктор КАЧУЛА,
головний редактор «КС».

Телефони: приймальня Міністерства культури України – (044) 226-26-45. Газетно-журнальне видавництво Мінкультури – (044) 498-23-63. Матеріали шліть в редакцію на адресу: kr_svit@meta.ua Конт. тел. редакції – (067) 650-14-22. Архів газети за «опечатаний» період – <http://svityltsia.crimea.ua/pdf.html>

«ТЕПЕР НАША РЕДАКЦІЯ ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА БРАТСЬКУ МОГИЛУ КІМНАТНИХ КВІТІВ...»

КРИК
ДУШІ

Ось уже минуло півроку відтоді, коли через відмову нашого київського керівництва сплачувати за оренду зачинена редакція «Кримської світлиці», у якій не лише трудився наш дружний колектив, але й створювався той особливий «світличний» мікроклімат, без якого людині незатишно, некомфортно працювати. Мова йде про зелені наших друзів – про квіти, і мені це, мабуть, найбільше болить, бо я, відповідальна за чистоту в кабінетах, найбільше за ними доглядала. Не так шкода мені комп'ютерів чи принтерів, які стільки часу даремно простояють, їх, сподіваюся, ще можна буде «оживити». А от живих колись квітів, які прикрашали редакцію, вже не повернути.

Не один рік створювався цей оазис. Рослини жили разом з нами й радували нас, хто цвітом серед зими, хто листям, хто плодами, а хтось і колючками. Кожен з нас втратив не тільки місце для роботи, але й часточку душі, вкладену у свою улюблену квітку. Наприклад, кімнатний гранат – наш довгожитель, загублений назавжди; і сортові сенполії, за якими потрібно було цілий рік доглядати, щоб вони зацвіли, втрачені безповоротно.

Багато квітів наш колектив здобував своїми скромними можливостями, чимало їх нам дарували наші читачі. Коли я приносила до редакції свої домашні квіти, то й уявити не могла, що їх чекає така страшна, мученицька загибель за зачиненими на півроку дверима.

Іх, звичайно, уже давно не стало, наших живих, колись вічнозелених улюбленців, яким потрібна не тільки вода, світло у вікно, але й сердечне тепло, котрим ділився весь колектив редакції. З яким же болем я дивилася увесь цей час на редакційні вікна, за якими повільно вгасало життя у беззахисних моїх улюблених рослинках... Навіть найчерствіша, найбездушніша людина не пройде мимо, байдуже споглядаючи, як на його підвіконні всихає квітка без води. І моя сердечна травма незрівнянна з матеріальними втратами, хоч багато квітів я замовляла за каталогами «Інтер-флори» з Києва, вишуквала на ринку. Гроші можна заробити, а от виростити квітку на радість людям – це клопітка праця.

Тепер наша редакція перетворилася на братську могилу кімнатних квітів... Я сподіваюся, що ті чиновники, з вини яких це сталося, хоча б не забувають поливати квіти на підвіконнях у своїх кабінетах, офісах, удома...

Бо де є квіти, там є й життя.

Ірина ХАБЛЕНКО.
Фото з архіву «КС».

І дівчата як квіти...

У «Світлиці» було – як у зеленому садочку...

Голова Союзу українок Севастополя Богдана Процак дарує редакції живу рослину-оберіг.

Голова Кримської республіканської організації УНП Олег Фомушкін (праворуч) також допомагав «озеленювати» «Світлицю».

Ірина Хабленко: «Квіти – моя радість і вітха...» Герой України, знаменита вишивальниця Віра Сергіївна Роїк була частим гостем «зеленої», затишної, рідної для неї української «Кримської світлиці»...